

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 7C/311/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814205049
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814205049.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K.Á. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, 811 01 Bratislava o zaplatenie sumy 449,06 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie o zaplatenie 418,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne od 18.09.2011 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

Žalovaná **j e p o v i n á** zaplatiť žalobcovi sumu 30,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 15,08 eur od 18.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5% ročne zo sumy 15,08 eur od 18.08.2011 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z á v a**.

Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy konania vo výške 98,82 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 09.06.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 449,06 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 15,08 eur od 18.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 15,08 eur od 18.08.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 418,90 eur od 18.09.2011 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, ako postupca na strane jednej (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalobca ako postupník na strane druhej, uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok na žalobcu, vrátane pohľadávky voči žalovanej. Žalovaná ako záujemca uzavrela s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“) Zmluvu o pripojení (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu (ako podnikom v zmysle ust. § 4 ods. 8 ZEK) žalovanej (ako účastníkovi v zmysle ust. § 5 ods. 7 ZEK). Na základe predmetnej Zmluvy poskytoval právny predchodca žalobcu od účinnosti Zmluvy žalovanej služby elektronickej komunikácie, najmä umožnil žalovanej uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, udržiaval telekomunikačnú sieť

nepretržite v prevádzkovom stave, poskytoval žalovanej servisné služby a ďalšie služby v zmysle Zmluvy a Všeobecných podmienok. Žalovaná sa zaviazala riadne odoberať služby elektronickej komunikácie, a to najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku podľa zvoleného programu služieb. Právny predchodca žalobcu riadne poskytoval žalovanej vyššie uvedené služby a ich cenu vyčíslil v zmysle Zmluvy a aktuálneho Cenníka faktúrami s vyznačeným zúčtovacím obdobím a splatnosťou nasledovne: faktúra č. 3729957280, splatná dňa 17.08.2011, znejúca na sumu 15,08 eur, faktúra č. 1730960938, splatná dňa 17.09.2011, znejúca na sumu 418,90 eur, faktúra č. 2727948089, splatná dňa 17.06.2011, znejúca na sumu 15,08 eur. Žalovaná nesplnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej zo Zmluvy a cenu riadne poskytnutých služieb žalobcovi nezaplatila, resp. nezaplatila pomernú časť, čím porušila povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy v spojení so Všeobecnými podmienkami. Dlh žalovanej voči žalobcovi, ktorý vznikol na základe vyššie uvedených skutočností, predstavuje sumu 449,06 eur. V prípade, ak je žalovaná suma nižšia ako suma na vystavenej faktúre, žalovaná vykonala čiastočnú úhradu u právneho predchodcu žalobcu. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaná vo vzťahu k žalobcovi dostala v zmysle ust. § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania a žalobca má teda nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do jej zaplatenia.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Vedľajší účastník na strane žalovanej oznámil vstup do konania podaním doručeným súdu dňa 09.09.2014. Vo vyjadrení k žalobe, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 20.10.2014 uviedol, že vstupuje do konania iba v časti zmluvných pokút. Ďalej uviedol, že zmluvné pokuty, naformulované právnym predchodcom žalobcu v spotrebiteľských zmluvách, sú v zmysle § 53 ods. 4 písm.k) zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a teda neplatnými ex tunc. Ustanovenia v spotrebiteľských veciach ohľadom zmluvných pokút, už súdy v obdobných konaniach s právnym predchodcom žalobcu právoplatne určili ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda v zmysle §53 ods. 5 OZ ako absolútne neplatnú. Vyššie uvedené skutočnosti predstavujú v zmysle § 53a ods. 1 OZ zákonnú prekážku na to, aby mohol dodávateľ, prípadne aj jeho právny nástupca, neprijateľné podmienky naďalej uplatňovať. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. V tomto konaní žalobca nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute Magio Sat vo výške 199 eur spotrebiteľ podpísal. Ďalšie zmluvné pokuty boli dohodnuté pre prípad nevrátenia, straty alebo odcudzenia jednotlivých zariadení. Žalobca však nepreukázal, že predmetné zariadenia sa nenachádzajú v domácnosti žalovanej, že sú odcudzené alebo stratené a nepreukázal ani to, či tieto zariadenia od žalovanej žiadal vydať naspäť. Na základe uvedeného navrhol, aby súd žalobu v časti uplatnených zmluvných pokút vo výške 418,90 eur zamietol. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou o poskytovaní služby Magio Sat, faktúrami, vyjadrením vedľajšieho účastníka, písomným podaním žalobcu doručeným súdu dňa 13.10.2014 a zistil nasledujúci skutkový stav:

Žalobca ani právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil. Svoju neúčast' ospravedlnil právny zástupca žalobcu.

Z pojednávania sa ospravedlnil aj právny zástupca vedľajšieho účastníka.

Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila. Svoju neprítomnosť neospravedlnila, pojednávanie odročit' nežiadala.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 13.10.2014 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zobral žalobu v časti zmluvnej pokuty vo výške 418,90 eur s príslušenstvom späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť.

Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 13.10.2014, vzniesol námietku vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Súd uznesením č.k. 7C/311/2014-32 zo dňa 22.10.2014 námietku žalobcu

zamietol. Žalobca následne dňa 18.11.2014 podal odvolanie proti tomuto uzneseniu, v ktorom sa predovšetkým odvolával na ustanovenie § 93 ods. 3 OSP. „Vedľajší účastník nemôže vstúpiť do konania proti vôli toho, popri komu chce v konaní vystupovať, resp. že ani účasť takéhoto vedľajšieho účastníka nesmie byť navrhovateľovi alebo odporcovi nanútená, ak si ju sám neželá.“ (R 62/2014). Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka na strane, ktorého chce vystupovať. Predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením odvolacieho súdu č.k. 8Co/30/2015-46 zo dňa 11.03.2015.

Právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „ST“) ako poskytovateľ a žalovaná ako účastník uzavreli zmluvu o poskytovaní služby Magio Sat dňa 24.11.2010, ktorou sa poskytovateľ zaviazal zriadiť a poskytovať žalovanej službu Magio Sat a užívateľ sa zaväzuje platiť cenu za zriadenie a poskytovanie služby Magio Sat podľa platnej tarify na poskytovanie služby Magio Sat a v prípade využitia akcie podľa príslušného Cenového výmeru, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o poskytovaní služby. Poskytovateľ služby sa zaviazal zriadiť a poskytovať žalovanej službu Magio Sat Klasik s dobou viazanosti 26 mesiacov s tým, že v ďalšom boli uvedené parametre produktov poskytnutých žalovanej s uvedením spôsobu ich dodania a aktivácie.

Podľa Záverečných ustanovení zmluva sa riadi platnými Obchodnými podmienkami spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na poskytovanie služby Magio Sat (ďalej len „Obchodné podmienky“), ktoré sa zmluvné strany zaväzujú dodržiavať a sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Cena za zriadenie a poskytovanie služby a prípadné zľavy z ceny sa dojednávajú podľa platnej Tarify alebo podľa platného cenového výmeru, ktorý je v takom prípade súčasťou zmluvy. Užívateľ zároveň svojim podpisom potvrdzuje prevzatie Obchodných podmienok a tarify, príp. cenového výmeru. Ak nie je v zmluve dohodnuté inak, platia ustanovenia Obchodných podmienok a tarify. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj iné dokumenty, na ktoré odkazuje cenový výmer č. 41647/2010 a ktoré boli k zmluve priložené, najmä Obchodné podmienky na predaj a nájom koncových zariadení a Cenníka pre koncové zariadenia - časť A nájom a údržba koncových zariadení, ktorých prevzatie potvrdzuje účastník podpisom tejto zmluvy.

Žalobca vystavil žalovanej za poskytnuté služby faktúru č. 2727948089 splatnú dňa 17.06.2011 na sumu 15,08 eur (poplatky za služby), faktúru č. 3729957280 splatnú dňa 17.08.2011 na sumu 15,08 eur (poplatky za služby), faktúru č. 1730960938 splatnú dňa 17.09.2011 na sumu 418,90 eur (poplatky za zmluvné pokuty).

Pohľadávka voči žalovanému bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013, registrovanej aj na tunajšom súde pod 1 SprO/758/2013, čím je preukázaná legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Podľa § 96 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podaním doručeným súdu dňa 13.10.2014 zobral žalobcu žalobu v časti zmluvnej pokuty vo výške 418,90 eur s prísl. späť, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

Ako vyplýva z § 42 ods. 4 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,
- b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ Zákon o elektronických komunikáciách“), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

V zmysle § 43 ods. 5 písm. b) Zákona o elektronických komunikáciách, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 02.02.2011 uzavretá podľa ust. § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z. z. zmluva o pripojení s tým, že časť jej obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky a že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej vyššie uvedené faktúry.

Predmetnú zmluvu je potrebné považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Po čiastočnom späťvzatí žaloby zostal predmetom konania nárok na zaplatenie sumy 30,16 eur predstavujúci nárok na zaplatenie za poskytnuté služby.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o poskytovaní služby Magio Sat, na základe ktorej zmluvy boli žalovanej právnym predchodcom žalobcu poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami, pričom žalovaná sumu za tieto služby neuhradila, preto súd v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 15,08 eur z faktúry č.2727948089 a sumy 15,08 eur z faktúry č. 3729957280, teda spolu v sume 30,16 eur.

Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti, dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške uvedenej vo výroku rozsudku z jednotlivých neuhradených súm.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca mal v konaní úspech 7%, teda v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a neúspech v časti 93%, ktorý predstavuje úspech žalovanej a to v časti, v ktorej zobral žalobu späť a z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania. Takto po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej vznikol žalovanej ako účastníkovi konania, ktorý mal vo veci väčší úspech nárok na náhradu trov konania v pomere 86%, no keďže žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplynuli, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čia stočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi (v režime § 146 ods. 1 písm. c) a ods. 2 O.s.p.) otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí (podľa § 142 ods. 2 O.s.p.) celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzatí žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 1. 2011, sp. zn. 6 M Cdo 19/2010).

Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu)(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2M Obdo 4/2010).

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť jeho trovy odporca.

Pretože žalobca zobral žalobu čiastočne späť, pričom dôvody späťvzatia neuviedol, zavinil tým z procesného hľadiska, že konanie muselo byť v tejto časti zastavené. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Vzhľadom na vyššie cit. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, má ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovanej, súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci plný úspech, súd mu priznáva náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva voči účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

Žalobcom žalovaná pohľadávka pozostávala zo sumy neuhradených služieb 30,16 eur a zo sumy 418,90 eur titulom zmluvnej pokuty. Vedľajší účastník ako už súd uviedol vyššie uviedol, že vstupuje do konania len v časti uplatňovaného nároku z titulu zmluvných pokút. Uplatnené nároky, z titulu neuhradených služieb a z titulu zmluvnej pokuty, sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012). Tvrdenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania len v časti nároku týkajúceho sa zaplatenia sumy 418,90 eur je preto opodstatnené a vzhľadom na tú skutočnosť súd pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu žalobca a vedľajší účastníci vychádzal z citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, zaviazal žalobcu, ktorý v tejto časti nemal úspech, keďže súd v tejto časti - zmluvnej pokuty žalobu v celom rozsahu zastavil z dôvodu späťvzatia žalobcu, na zaplatenie trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Trovy vedľajšieho účastníka spočívali len v trovách právneho zastúpenia, tak ako ich vyčíslil jeho právny zástupca, pričom tarifnou hodnotou na účely určenia odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“) bola suma 418,90 eur.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 29,88 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej,) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl. a jeden úkon po 14,94 eur (vyjadrenie k odvolaniu podľa § 13a ods.2 písm. b), teda odmena spolu 74,70 eur, režijný paušál, a to za 3 úkony v roku 2014 po 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., spolu v sume 24,12 eur. Teda spolu trovy právneho zastúpenia (odmena + režijný paušál) predstavujú sumu 98,82 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.